

УДК 342.951:351.82

І. В. Міщенко
Г. М. Сарibaєва

РІШЕННЯ ЩОДО ЗОБОВ'ЯЗУЮЧОЇ ІНФОРМАЦІЇ В КОНТЕКСТІ ГАРМОНІЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ІЗ ЗАКОНОДАВСТВОМ ЄС: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ

У статті йдеться про такий інструмент спрощення та прискорення митних формальностей як надання рішень щодо зобов'язуючої інформації. Ці рішення сприяють скороченню часу на здійснення митних формальностей, уніфікують підходи до класифікації товарів, підвищують передбачуваність зовнішньоекономічної операції, полегшують митні формальності стосовно комплектних об'єктів, що постачаються в розібраному стані декількома партіями, сприяють скороченню кількості оскаржень карток відмови у прийнятті митної декларації чи митному оформленні тощо. У статті з'ясовано проблеми у правовому регулюванні процедури надання таких рішень, пов'язані з нещодавніми змінами у вітчизняне митне законодавство, націленими на гармонізацію з митним законодавством ЄС. Запропоновано шляхи розв'язання таких проблем та подальшого вдосконалення інституту рішень щодо зобов'язуючої інформації у митному праві України. Зокрема, пропонується розширити сферу застосування таких рішень і використовувати їх не лише у зв'язку з класифікацією товарів та визначенням країни їх походження, а й щодо митної оцінки. Крім того, обґрунтовуються необхідність унормування процедури оскарження рішень щодо зобов'язуючої інформації у випадках, коли заявник з ними не погоджується, та наслідків такого оскарження.

Ключові слова: рішення щодо зобов'язуючої інформації, митні органи, класифікація товарів, походження товарів, митна оцінка, оскарження.

DOI 10.34079/2226-3047-2023-13-25-52-61

Постановка проблеми. Спрощення міжнародної торгівлі, серед яких особлива увага зосереджена на спрощеннях у митній сфері, вже протягом не одного десятиліття є питанням номер один як на міжнародному рівні (зокрема, в рамках Світової організації торгівлі, Конференції ООН з торгівлі та розвитку, Всесвітньої митної організації тощо), так і на національному рівні переважної більшості країн світу. Україна, намагаючись слідувати світовим та європейським тенденціям, не є винятком у цьому процесі. У серпні 2022 року відбулися суттєві зміни в митному регулюванні, фактично з'явилася нова редакція Митного кодексу (далі – МК) України, яка забезпечила ще більшу гармонізацію українського законодавства з європейським, в тому числі спрямованого на спрощення та прискорення митних формальностей. Одним з кроків на цьому шляху стала трансформація існуючого раніше інституту попередніх рішень та приведення його у відповідність до європейського аналога. Очевидно, що ці нововведення потребують наукового осмислення з метою виокремлення проблем у правовому регулюванні. А проблеми наразі є, і саме вони, а також пошук можливих шляхів їх розв'язання складають мету даного дослідження.

Огляд літератури та термінологічний дискурс. В українській спеціальній літературі рішення щодо зобов'язуючої інформації (раніше – попередні рішення) висвітлювалися досить активно, адже вони були новелою МК України 2012 року. У цьому зв'язку варто відзначити монографію Макаренко А. В. та Приймаченка Д. В.

«Попередні рішення в державній митній справі» (Макаренко та Приймаченко, 2022), в якій автори детально проаналізували процедуру прийняття кожного з їх видів. Вартують уваги роботи Шевченка П. Ю., який в рамках дослідження теми походження товарів піднімав тему попередніх рішень про визначення походження товарів (Шевченко, 2017). Яковлев І. П., розглядаючи форми і методи публічного адміністрування у митній справі України, приділив увагу і попереднім рішенням (Яковлев, 2016). Однак всі ці дослідження здійснено за попередньою редакцією МК України, тож можуть стати основою для подальших наукових розвідок лише з точки зору еволюції та історії.

Отже, як ми змогли переконатися, рішення щодо зобов'язуючої інформації не є новелою у МК України. Ці рішення фактично прийшли на заміну попередніх рішень, які вже існували в українському правовому полі протягом тривалого часу. Зміна назви таких рішень без суттєвої трансформації змісту викликана, як вже зазначалося традиційними прагненнями до гармонізації національного митного законодавства з митним законодавством ЄС. В англійській версії МК ЄС, зокрема у ст. 33 такі рішення називаються «decisions relating to binding information» (Regulation (EU) No 952/2013), що в перекладі відповідає сучасному формулюванню назви статті 23 МК України «Рішення щодо зобов'язуючої інформації». Варто відзначити, що, всупереч своїй назві, такі рішення пов'язані із зобов'язаннями досить умовно і лише за певних обставин. І насправді варіант їх назви «попередні рішення» більше відповідав їх змісту, адже такими рішеннями попередньо (заздалегідь) визначалася класифікація певного товару або країна його походження. Не дивно, що в зарубіжній літературі (Weerth, 2018; Kawazoe, 2023; Vlege, 2018), а також офіційних та неофіційних документах міжнародних організацій у цьому контексті дуже часто можна зустріти термін «advance rulings», що в перекладі означає «попередні рішення». Так, в якості прикладу можна навести ст. 3 Угоди СОТ про спрощення процедур торгівлі під назвою «Попередні рішення» (World Trade Organisation, 2014), а також Технічні вказівки щодо попередніх рішень про класифікацію, походження та оцінку Всесвітньої митної організації (WCO, 2018) та багато інших.

Сфера застосування та сутність рішень щодо зобов'язуючої інформації. Що ж представляють собою рішення щодо зобов'язуючої інформації відповідно до оновлених положень МК України? Чіткого визначення цього поняття в МК України наразі немає. Вже згадана Угода СОТ про спрощення процедур торгівлі у ст. 3 встановлює, що попередні рішення (рішення щодо зобов'язуючої інформації) – це письмове рішення, що надається державою-членом СОТ заявникові до моменту імпортування товару передбаченого у заявці, в якому визначається режим, який член надає товару на момент його імпортування стосовно тарифної класифікації товару та походження товару (World Trade Organisation, 2014). Україна як член СОТ має дотримуватися стандартів цієї організації, формуючи свої митне законодавство. І дійсно в останній редакції МК України, порівняно з попередньою, сфера поширення таких рішень звужена до двох випадків, передбачених Угодою СОТ, – класифікації товарів (у тому числі комплексних об'єктів, що постачаються в розібраному стані декількома партіями протягом тривалого періоду) та визначення країни походження товарів. Прийняття митними органами рішень щодо надання дозволу на поміщення товарів в окремі митні режим, як це було раніше, наразі не передбачено. Це також пов'язано з обмеженою сферою застосування рішень щодо зобов'язуючої інформації в ЄС. Разом із тим, вже згадана Угода СОТ про спрощення процедур торгівлі в цій же ст. 3 рекомендує, окрім попередніх рішень, зазначених вище, державам-членам надавати такі рішення стосовно:

- відповідного методу або критеріїв та їхнього застосування, які будуть використовуватися для визначення митної вартості відповідно до конкретних обставин;
- можливості застосування вимог члена щодо зниження або звільнення від митних зборів;

– застосування вимог члена до квот, у тому числі тарифних квот;
– будь-яких додаткових питань, з яких член вважає за необхідне видати попереднє рішення (World Trade Organisation, 2014).

Варто відзначити, що ЄС вже розпочав роботу над впровадженням ще одного виду рішень щодо зобов'язуючої інформації – стосовно визначення митної вартості (binding valuation information). Про це свідчить проєкт Регламенту про внесення змін до Делегованого Регламенту 2015/2446, опублікованого Європейською Комісією (European Commission, 2022). За допомогою цієї нової процедури Комісія ЄС доповнює вже добре налагоджену правову та операційну основу для видання обов'язкових рішень щодо інформації про тарифну класифікацію та про походження. В літературі основним аргументом на користь впровадження таких рішень щодо митної вартості в правовому полі ЄС називають забезпечення можливості визначити наперед правильний режим імпортерських операцій для сумлінних імпортерів, таким чином підтримуючи управління ризиками та сприяючи загальній відповідності та гармонізації митних операцій у всіх країнах-членах ЄС. Разом із тим, ця ініціатива не позбавлена недоліків, серед яких відзначається занадто тривалий процес надання такого рішення (5–6 місяців), який може перекреслити доцільність його отримання, адже не кожна зовнішньоекономічна операція планується за пів року (Gogonov, 2023). Однак, незважаючи на це та враховуючи надзвичайно масштабні та системні проблеми з митною вартістю в Україні, вважаємо, що впровадження таких рішень щодо зобов'язуючої інформації про митну вартість має відбутися і в Україні. Переваги цієї системи очевидні, а прийнятність чи неприйнятність недоліків кожен імпортер вирішить для себе самостійно (Мищенко, 2023, с. 110).

Проблемні аспекти правового регулювання процедури надання рішень щодо зобов'язуючої інформації. Повертаючись до національного законодавства України, та аналізуючи положення статей 23, 23-1 та 23-2 МК України, можна зробити кілька важливих висновків, які впливають на розуміння ролі, значення та специфіки застосування таких рішень у галузі митної справи України.

Відповідно до ст. 19 та 19-2 МК України рішення щодо зобов'язуючої інформації є різновидом рішень митних органів, причому тих з них, які приймаються за заявою зацікавленої особи (Митний кодекс України від 13 березня 2012 р. № 4495-VI). Тобто, на відміну від рішень, які приймаються під час виконання митних формальностей та під час провадження у справах про порушення митних правил, ініціатива в прийнятті рішень щодо зобов'язуючої інформації належить зацікавленим особам – підприємствам. Причому ці підприємства мають бути резидентами України та перебувати на обліку в митних органах (Міністерство фінансів України, 2022). Відзначмо, що МК України виключив можливість ініціювання рішень громадянами, під якими в МК України розуміються будь-які фізичні особи, незалежно від громадянства. Варто зауважити, що звертатися до митного органу та ініціювати винесення рішень щодо зобов'язуючої інформації є правом, а не обов'язком підприємства. Якщо ж підприємство вирішило, що отримання такого рішення є для нього доцільним, саме в цьому випадку воно стає обов'язковим для застосування і має певні наслідки.

Отже, підприємство, яке бажає отримати рішення щодо зобов'язуючої інформації, має подати заяву до митного органу. Вже на цьому етапі потенційний заявник стикається із проблемою. Виходячи з положень МК України, не зрозуміло, до якого саме митного органу слід звернутися з такою заявою. Згідно зі ст. 19-3 МК України приймати рішення щодо зобов'язуючої інформації уповноважений митний орган, визначений Держмитслужбою. Наказ Мінфіну Про затвердження Порядку прийняття та оприлюднення рішень щодо зобов'язуючої інформації, розгляду звернення підприємства про продовження строку використання рішення щодо зобов'язуючої інформації, відшкодування коштів за

проведення досліджень (аналізів, експертиз) проб (зразків) товарів для прийняття митним органом рішень щодо зобов'язуючої інформації та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України від 23.12.2022 № 455 у п. 2 встановлює, що такий митний орган визначається наказом Держмитслужби (Міністерство фінансів України, 2022). Як саме відбувається таке визначення уповноваженого митного органу – у кожному конкретному випадку чи згідно затвердженого переліку – ні МК України, ні інші нормативні акти не передбачають. Разом із тим, якщо заяву подано до митного органу, який не має повноважень щодо її розгляду та прийняття рішення, така заява не підлягає розгляду (пп. 3 п. 8 згаданого вище Наказу) (Міністерство фінансів України, 2022). Відсутність ясності щодо суб'єктів, які можуть приймати рішення щодо зобов'язуючої інформації фактично унеможливило отримання такого рішення. Упевнені, що ця прогалина має бути негайно усунена шляхом прийняття наказу Держмитслужби, яким би встановлювався перелік митних органів, уповноважених на прийняття таких рішень, або шляхом регламентації іншої процедури визначення таких органів Держмитслужбою, відповідно до п. 6 ст. 19-3 МК України.

Фактично прийняття рішення складається з декількох етапів. На першому подається заява та документи, що підтверджують характеристики товару, необхідні для правильної класифікації або визначення країни походження товару, за переліками, встановленими Наказом Мінфіну № 455. Митний орган протягом 15 днів здійснює попередній розгляд заяви та документів на предмет дотримання підприємством умов, необхідних для прийняття такої заяви до розгляду по суті. Тобто на даному етапі вирішується питання про подальшу долю заяви та поданих документів – їх розгляд чи залишення без розгляду (у випадку, якщо виявлено недотримання умов щодо повноти, комплектності, точності поданих відомостей тощо). Другий етап настає у випадку прийняття митним органом проміжного рішення про можливість розгляду заяви. За сприятливих умов цей етап триває 30 днів, якщо заявник не ініціюватиме продовження строку розгляду ще на 30 днів, або якщо митний орган не дійде висновку про необхідність витребування додаткових документів (строк продовжується теж на 30 днів) або про необхідність проведення лабораторних досліджень (експертизи). В останньому випадку строк продовжується на термін, необхідний для здійснення таких аналізів (експертизи).

В результаті розгляду заяви митний орган приймає рішення про надання рішення щодо зобов'язуючої інформації (про класифікацію товару чи про країну походження товару), якщо встановлено відповідність підприємства умовам його надання. У випадку, коли митний орган виявив невідповідність підприємства цим умовам, або коли не надано додаткові документи на запит митного органу, або у випадку невідшкодування підприємства витрат на проведення аналізу (експертизи) в наданні рішення відмовляється.

Цікавим фактом є те, що на рішення щодо зобов'язуючої інформації не поширюється право бути почутим, передбачене ст. 19-9 МК України. Його сутність полягає у наступному: у разі якщо митний орган має намір прийняти рішення, що може мати несприятливий вплив на права заінтересованої особи, така особа має право подати письмові заперечення та додаткові документи чи відомості (Митний кодекс України від 13 березня 2012 р. № 4495-VI). Отже, у випадку, коли митні органи мають намір відмовити у наданні рішення щодо зобов'язуючої інформації, право бути почутим, тобто додаткова можливість для особи відвернути прийняття негативного рішення митним органом, не застосовується.

Наразі такий виняток із правила про застосування права бути почутим є доволі сумнівним через те, що в прийнятті позитивного рішення щодо зобов'язуючої інформації митні органи мають бути зацікавлені не менше, ніж самі підприємства. Винесення рішень щодо класифікації товарів, наприклад, сприяє скороченню часу на здійснення

митних формальностей, уніфікує підходи до класифікації товарів, підвищує передбачуваність зовнішньоекономічної операції, полегшує митні формальності стосовно комплектних об'єктів, що постачаються в розібраному стані декількома партіями, знижує навантаження на суди через скорочення кількості оскаржень карток відмови у прийнятті митної декларацій чи митному оформленні тощо. Те ж саме можна стверджувати і про визначення задалегідь країни походження товарів у рішенні щодо зобов'язуючої інформації. Такі рішення, крім того, сприяють налагодженню комунікації та взаємодії між підприємствами та митними органами, підвищують ступінь довіри між ними, мінімізують правопорушення у митній сфері. Тому логічно було б надавати митним органам всі можливості для того, щоб максимально наблизити вірогідність прийняття позитивного рішення.

Проблемні аспекти оскарження рішень щодо зобов'язуючої інформації. Очевидним фактом є можливість оскарження відмови у наданні рішення щодо зобов'язуючої інформації, яка взагалі передбачена для всіх рішень, що приймаються митними органами, виходячи з ч. 2 ст. 19 МК України. В такому рішенні митний орган має зазначити підстави та причини такої відмови з посиланням на норми законодавства, а також строк і порядок оскарження рішення. У цьому зв'язку виникає, на наш погляд, логічне питання щодо оскарження самого рішення щодо зобов'язуючої інформації, наприклад, коли підприємство не погоджується із кодом товару за УКТ ЗЕД або країною походження, визначеними в такому рішенні. В Технічних зауваженнях зі спрощення процедур торгівлі, підготовлених ЮНКТАД, зазначено, що поряд із вимогами до процедури прийняття, застосування, строків тощо в національному законодавстві повинні передбачатися положення щодо цивільної або адміністративної процедури оскарження попередніх рішень (UNCTAD, 2011).

Прямої норми, яка би вказувала на таку можливість, у МК України немає. Хоча, наприклад, ч. 6 ст. 21 МК України містить положення щодо оскарження консультації з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи. Так, така консультація може бути оскаржена до органу вищого рівня в або до суду як правовий акт індивідуальної дії, якщо вона, на думку заінтересованої особи, суперечить нормам відповідного акта законодавства. Визнання судом такої консультації недійсною є підставою для надання нової консультації з урахуванням висновків суду. Виходячи зі згаданої вище норми ч. 2 ст. 19 МК України, оскарженню підлягає взагалі будь-яке рішення митного органу, а не тільки несприятливе в розумінні ст. 19-9 МК України, а значить і рішення щодо класифікації товару. Разом із тим, ч. 1 ст. 24 МК України передбачає, що «будь-яка особа має право оскаржити рішення, ... митних органів до митного органу вищого рівня або до суду, якщо вважає, що такими рішеннями... порушено її права, свободи чи інтереси, створено перешкоди для їх реалізації або на неї незаконно покладено будь-які обов'язки». Рішення митного органу про класифікацію, з яким підприємство не погоджується, може розглядатися як таке, що порушує права підприємства або таким, що незаконно покладає обов'язки лише у тому випадку, коли код товару за УКТ ЗЕД, визначений митним органом в рішенні, передбачає застосування більш високої ставки мита, ніж та, яка має застосовуватися для товару з «правильним», на думку підприємства, класифікаційним кодом. Аналогічно, якщо в рішенні митного органу країна походження, з якою не погоджується підприємство, виключає застосування преференційного режиму, який давав би можливість користуватися певними перевагами, рішення може вважатися таким, що створює перешкоди для реалізації прав та свобод (в даному випадку прав на застосування знижених ставок мита, незастосування певних нетарифних заходів тощо). Тобто, якщо рішення щодо зобов'язуючої інформації якимось чином може погіршити становище

підприємства, на його думку, у порівнянні із ситуацією, яка була б без застосування такого рішення, підстави для його оскарження очевидні. У цьому зв'язку виникає питання: чи є можливість оскарження у тих випадках, коли підприємство не погоджується з рішенням митного органу щодо класифікації товару або визначення його країни походження, але негативних наслідків у вигляді більш високої ставки мита або незастосування певних переваг це рішення не тягне? Іншими словами, якщо обидва коди (визначений митним органом в рішенні та «правильний», на думку підприємства) передбачають однакову ставку мита, або обидві країни походження (визначена в рішенні та «правильна», на думку підприємства) не передбачають преференційного режиму, порушень прав, свобод та інтересів підприємства не спостерігається, так само як і перешкод в їх реалізації та додаткових обов'язків. З цього можна зробити висновок, що такі рішення щодо зобов'язуючої інформації не можуть бути оскаржені, оскільки не містять необхідних для цього критеріїв, передбачених ч. 1 ст. 24 МК України. Разом із тим, такі рішення дійсно можуть визначати неправильні класифікаційні коди або країну походження товару, незалежно від того, чи погіршує це становище підприємства чи ні. В даному випадку такі рішення не відповідають чинному законодавству. Але невідповідність законодавству не є підставою для оскарження рішення в розумінні ст. 24 МК України. Хоча, як ми зазначали вище, консультація з питань практичного застосування окремих норм законодавства України з питань митної справи відповідно до ч. 6 ст. 21 МК України може бути оскаржена, якщо вона, на думку заінтересованої особи, суперечить нормам відповідного акта законодавства (Митний кодекс України від 13 березня 2012 р. № 4495-VI). Правова природа консультацій та рішень щодо зобов'язуючої інформації є доволі схожою, тож було б логічно, щоб підстави для їх оскарження теж були аналогічними. Тож вважаємо за потрібне доповнити ч. 1 ст. 24 МК України такою підставою для оскарження, як невідповідність актам законодавства з питань митної справи та викласти її в наступній редакції:

«Будь-яка особа має право оскаржити рішення, дії або бездіяльність митних органів до митного органу вищого рівня або до суду, якщо вважає, що такими рішеннями, діями або бездіяльністю порушено її права, свободи чи інтереси, створено перешкоди для їх реалізації або на неї незаконно покладено будь-які обов'язки, а також у випадку невідповідності такого рішення законодавству з питань митної справи».

З іншого боку, якщо припустити, що оскарження таких рішень можливе, і суд визнає рішення незаконним, до яких наслідків це призведе? Чи зобов'язаний буде митний орган прийняти нове рішення про класифікацію чи про походження товару у відповідності до законодавства, як у прикладі з консультацією, чи буде вважатися, що такого рішення не було, а митні формальності, зокрема класифікація товару та визначення країни походження здійснюватимуться у загальному порядку під час подання митної декларації? Відповідей ці питання ні МК України, ні жоден інший нормативний акт не дає.

Справедливості заради, варто відзначити, що практика оскарження рішень щодо зобов'язуючої інформації не надто поширена. В Україні таких прецедентів не було взагалі. В Ірландії, наприклад, відомо про принаймні один випадок оскарження рішення щодо зобов'язуючої класифікаційної інформації. Ірландська митниця видала рішення про класифікацію пластикових піддонів, вкритих антибактеріальним покриттям з іонами срібла, за кодом товарної позиції 3922, яка охоплює ванни, душові ванни, раковини та аналогічні сантехнічні вироби з пластмас. Заявник, не погодившись із такою класифікацією, оскаржив це рішення, наполягаючи на тому, що його товар має класифікуватися в товарній позиції 9018 як інструменти та прилади, що використовуються в медицині, хірургії, стоматології чи ветеринарії, через антибактеріальний шар, який, на думку скажника, визначає основне призначення

даного товару. Ірландська Податкова апеляційна комісія у своєму вердикті ухвалила рішення на користь апелянта, який домагався класифікації в товарній позиції 9018, а не в товарній позиції 3922, якій віддавали перевагу митні органи Ірландії. Крім того, було надано роз'яснення стосовно того, яким чином слід класифікувати подібні товари у майбутньому (Savage, 2022–2023).

Висновки. Наведене вище дає підстави стверджувати, що рішення щодо зобов'язуючої інформації є поширеним у світі інструментом полегшення та прискорення митних формальностей та уніфікації підходів до вирішення чи не найскладніших питань, пов'язаних з цими формальностями, – класифікації товарів та визначення країни походження. На підставі міжнародних стандартів, аналізу чинної в Україні та ЄС нормативної бази пропонуємо наступне визначення поняття рішення щодо зобов'язуючої інформації: це письмове рішення, яке приймається уповноваженим митним органом за встановленою процедурою за заявою зацікавленого підприємства, в якому визначається код конкретного товару за УКТ ЗЕД або його країна походження до моменту початку здійснення митних формальностей щодо цього товару, та яке є обов'язковим для виконання підприємством-заявником, та будь-яким митним органом на території України. Незважаючи на порівняно нещодавнє оновлення правового регулювання у цій царині, залишилося чимало проблем, які на нашу думку, якщо не унеможливають, то суттєво звужують можливості щодо використання цього інструмента. Для вирішення цих проблем слід передбачити процедуру визначення Державною митною службою митних органів, уповноважених на прийняття рішень щодо зобов'язуючої інформації. Крім того, вважаємо за доцільне скасувати положення щодо нерозповсюдження права бути почутим на рішення щодо зобов'язуючої інформації, а також унормувати можливість та підстави оскарження не тільки відмов у наданні рішень щодо зобов'язуючої інформації, а й самих рішень, з якими не погоджується підприємство-заявник.

Бібліографічний список

- Макаренко А. В. та Приймаченко Д. В., 2022. Попередні рішення в сфері митної справи: монографія. Дніпро: Університет митної справи та фінансів.
- Митний кодекс України № 4495-VI від 13 березня 2012 р. *Верховна Рада України* [online] Доступно: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>>.
- Міністерство фінансів України, 2022. Наказ Про затвердження Порядку прийняття та оприлюднення рішень щодо зобов'язуючої інформації, розгляду звернення підприємства про продовження строку використання рішення щодо зобов'язуючої інформації, відшкодування коштів за проведення досліджень (аналізів, експертиз) проб (зразків) товарів для прийняття митним органом рішень щодо зобов'язуючої інформації та внесення змін до деяких наказів Міністерства фінансів України № 455 від 23.12.2022. *Офіційний вісник України*, 27, ст. 1524.
- Мищенко І., 2023. Проблемні аспекти коригування митної вартості митними органами України: передумови, причини, шляхи розв'язання. *European political and law discourse*, 10(1), с. 106–110. DOI: 10.46340/eppd.2023.10.1.5.
- Шевченко П.Ю., 2017. Характеристика процедури прийняття попередніх рішень з питань визначення країни походження товарів. *Lexpertus*, 1(3), с. 168–178.
- Яковлев, И. П., 2016. Консультации и предварительные решения среди форм публичного администрирования в государственном таможенном деле. *Leges si Viata*, 5/3, с. 102–106.
- Blege, E., 2018. Building a classification infrastructure: the Ghanaian experience. *WCO News* [online], No 86. Available at: <<https://mag.wcoomd.org/magazine/wco-news-86/building-a-classification-infrastructure-the-ghanaian-experience/>>

- European Commission, 2022. *Binding valuation information (BVI) decisions – inclusion in EU legislation and simplifications to customs formalities* [online] Available at: <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13262-Binding-valuation-information-BVI-decisions-inclusion-in-EU-legislation-and-simplifications-to-customs-formalities_en>.
- Goranov, G., 2023. Binding Valuation Information (BVI) decisions in the EU: the pros and cons. *CCRM Journal for Practitioners in Europe* [online], 19, February / March. Available at: <<https://www.customsclearance.net/en/articles/binding-valuation-information-bvi-decisions-in-the-eu-the-pros-and-cons?authenticated=1>> (Accessed 5.02.2023).
- Kawazoe, T., 2023. Advance Rulings on Tariff Classification: What? Why? Where? *CCRM Journal for Practitioners in Europe* [online], 19, February / March. Available at: <<https://www.customsclearance.net/en/articles/advance-rulings-on-tariff-classification-what-why-where>>
- Regulation (EU) No 952/2013 of the European Parliament and of the Council of 9 October 2013 laying down the Union Customs Code. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02013R0952-20200101>.
- Savage, D. The “dark art” of classification (challenging a BTI ruling). 2022–2023. *CCRM Journal for Practitioners in Europe*, 18, December / January. Available at: <https://www.customsclearance.net/en/articles/the-dark-art-of-classification-challenging-a-bti-ruling-ii>.
- UNCTAD, 2011. Technical Notes on Trade Facilitation Measures, UNCTAD/DTL/TLB/2010/1. Available at: <https://unctad.org/system/files/official-document/dtltlb20101_en.pdf> (Accessed 13.04.2023).
- WCO, 2018. *Technical Guidelines on Advance Rulings for Classification, Origin And Valuation* [online] Available at: <<https://www.wcoomd.org/-/media/wco/public/global/pdf/topics/origin/instruments-and-tools/guidelines/guidelines-on-advance-rulings-for-classification-origin-and-valuation.pdf?la=en>>
- Weerth, C., 2018. Advance rulings and binding pre-entry tariff classification according to Article 3 TFA: Situation 2018-still a long way to go. *World Customs Journal*, 12(2), pp. 31–50.
- World Trade Organisation, 2014. Agreement on Trade Facilitation. 2014 [online] Available at: <https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/tfa-nov14_e.htm>.

References

- Blege, E., 2018. Building a classification infrastructure: the Ghanaian experience. *WCO News* [online], No 86. Available at: <<https://mag.wcoomd.org/magazine/wco-news-86/building-a-classification-infrastructure-the-ghanaian-experience/>>
- European Commission, 2022. *Binding valuation information (BVI) decisions – inclusion in EU legislation and simplifications to customs formalities* [online] Available at: <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13262-Binding-valuation-information-BVI-decisions-inclusion-in-EU-legislation-and-simplifications-to-customs-formalities_en>.
- Goranov, G., 2023. Binding Valuation Information (BVI) decisions in the EU: the pros and cons. *CCRM Journal for Practitioners in Europe* [online], 19, February / March. Available at: <<https://www.customsclearance.net/en/articles/binding-valuation-information-bvi-decisions-in-the-eu-the-pros-and-cons?authenticated=1>> (Accessed 5.02.2023).
- Kawazoe, T., 2023. Advance Rulings on Tariff Classification: What? Why? Where? *CCRM Journal for Practitioners in Europe* [online], 19, February / March. Available at:

- <<https://www.customsclearance.net/en/articles/advance-rulings-on-tariff-classification-what-why-where>>
- Makarenko, A. V. and Pryimachenko, D. V. 2022. Poperedni rishennia v sferi mytnoi spravy: monohrafiia [Advanced rulings in the field of customs affairs: a monograph]. Dnipro: Universytet mytnoi spravy ta finansiv (in Ukrainian).
- Ministerstvo finansiv Ukrainy, 2022. Nakaz Pro zatverdzhennia Poriadku pryiniattia ta opryliudnennia rishen shchodo zoboviazuiuchoi informatsii, rozghliadu zvernennia pidpriemstva pro prodovzhennia stroku vykorystannia rishennia shchodo zoboviazuiuchoi informatsii, vidshkoduvannia koshtiv za provedennia doslidzhen (analiziv, ekspertyz) prob (zrazkiv) tovariv dlia pryiniattia mytnym orhanom rishen shchodo zoboviazuiuchoi informatsii ta vnesennia zmin do deiakykh nakaziv Ministerstva finansiv Ukrainy № 455 vid 23.12.2022 [On the approval of the Procedure for making and publishing decisions regarding binding information, consideration of an enterprise's application to extend the term of use of a decision regarding binding information, reimbursement of funds for conducting research (analyses, examinations) of samples (samples) of goods for the customs authority to make decisions regarding obligations relevant information and amendments to some orders of the Ministry of Finance of Ukraine]. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy*, 27. St. 1524.
- Mishchenko, I. 2023. Problemni aspekty koryhuvannia mytnoi vartosti mytnymy orhanamy ukrainy: peredumovy, prychyny, shliakhy rozviazannia [Problematic aspects of customs value adjustment by the customs authorities of ukraine: prerequisites, causes, solutions]. *European political and law discourse*, 10(1), pp. 106–110. DOI: 10.46340/eppd.2023.10.1.5.
- Mytnyi kodeks Ukrainy № 4495-VI vid 13 bereznia 2012 r. [Customs Code of Ukraine]. *Verkhovna Rada Ukrainy* [online] Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17#Text>> (in Ukrainian).
- Regulation (EU) No 952/2013 of the European Parliament and of the Council of 9 October 2013 laying down the Union Customs Code. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02013R0952-20200101>.
- Savage, D. The “dark art” of classification (challenging a BTI ruling). 2022–2023. *CCRM Journal for Practitioners in Europe*, 18, December/January. Available at: <https://www.customsclearance.net/en/articles/the-dark-art-of-classification-challenging-a-bti-ruling-ii>.
- Shevchenko, P. Yu., 2017. Kharakterystyka protsedury pryiniattia poperednikh rishen z pytan vyznachennia krainy pokhodzhennia tovariv [Characteristics of the procedure for making preliminary decisions on determining the country of origin of goods]. *Lexportus*, 1(3), pp. 168–178. (in Ukrainian).
- UNCTAD, 2011. Technical Notes on Trade Facilitation Measures, UNCTAD/DTL/TLB/2010/1. Available at: <https://unctad.org/system/files/official-document/dtltlb20101_en.pdf> (Accessed 13.04.2023).
- WCO, 2018. *Technical Guidelines on Advance Rulings for Classification, Origin And Valuation* [online] Available at: <<https://www.wcoomd.org/-/media/wco/public/global/pdf/topics/origin/instruments-and-tools/guidelines/guidelines-on-advance-rulings-for-classification-origin-and-valuation.pdf?la=en>>
- Weerth, C., 2018. Advance rulings and binding pre-entry tariff classification according to Article 3 TFA: Situation 2018-still a long way to go. *World Customs Journal*, 12(2), pp. 31–50.
- World Trade Organisation, 2014. Agreement on Trade Facilitation. 2014 [online] Available at: <https://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/tfa-nov14_e.htm>.

Yakovlev, Y. P., 2016. Konsultatsyy u predvarytelnye resheniya sredy form publychnoho admystryrovaniya v hosudarstvennom tamozhennom dele. [Consultations and preliminary decisions among the forms of public administration in the state customs business]. *Legea si Viata*, 5/3, pp. 102–106.

Стаття надійшла до редакції 09.05.2023

I. Mishchenko
G. Sarybaieva

DECISIONS ON BINDING INFORMATION IN THE CONTEXT OF HARMONIZATION OF UKRAINIAN LEGISLATION WITH EU LEGISLATION: PROBLEMATIC ASPECTS OF LEGAL REGULATION

The article deals with such an instrument for simplifying and speeding up customs formalities as the issuance of decisions relating to binding information. These decisions help to reduce the time of customs formalities, unify the approaches to classification of goods, increase the predictability of foreign economic transactions, facilitate customs formalities in relation to complete objects delivered in a disassembled state in several batches, contribute to reducing the number of appeals against cards of refusal to accept customs declarations or customs designs, etc. It is noted that the use of the term advance decisions (rulings), which was used previously, is more consistent with the content of these decisions.

The article clarifies the problems in the legal regulation of the procedure of issuing such decisions in connection with the recent changes in the domestic customs legislation aimed at harmonisation with the European Union customs legislation. The author suggests ways of solving these problems and further improving the institution of decisions on binding information in the customs legislation of Ukraine. In particular, it is proposed to expand the scope of such decisions and to use them not only in connection with the tariff classification of goods and the determination of their country of origin, but also in connection with customs valuation. The benefit to the holder of a binding valuating information decision would be the legal certainty that the operations covered by the decision would be treated by the customs authorities in accordance with the decision when the goods are imported or exported.

In addition, the need to standardise the procedure for appealing against decisions on binding information in cases where the applicant does not agree with them and the consequences of such an appeal are explained. In particular, the author is convinced that it is necessary to add to the existing grounds for appeal against decisions on binding information those grounds where such decisions do not comply with the law.

Moreover, the author considers it necessary to regulate the question of which customs authorities are authorised to take such decisions. Currently, the legislation does not answer the question of which customs authorities can take such decisions and which cannot. The author argues that it is inappropriate to exclude decisions relating to binding information from the scope of the right to be heard, since the customs authorities are no less interested in such decisions than the applicant company.

Keywords: *binding information decision, customs authorities, classification of goods, origin of goods, customs valuation, appeal.*